

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5836/2020
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Ратомир Миленковић, адвокат из ..., ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Златибор Војисављевић, адвокат из ... и ЂЂ из ..., ради утврђења заоставштине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2613/19 од 06.06.2019. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2613/19 од 06.06.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1010/17 од 31.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се према туженима утврди да заоставштину пок. ЕЕ бив. из ..., чини непокретна имовина у КО ..., уписана у ЛН као у изреци и да се утврди да је тужиља сувласник наведене имовине са уделом од 1/4 идеалних делова по основу наслеђа ЕЕ и ЖЖ, а да су тужени дужни да трпе да се тужиља на основу пресуде упише као сувласник у јавни регистар права на непокретностима. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 74.125,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 2613/19 од 06.06.2019. године, одбио жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је и захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради утврђења поднетој суду 19.10.2017. године означена је вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на утврђење, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**